

عنوان مقاله:

اسطوره‌های مقاومت در شعر عزالدین و مناصره

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فرامرز میرزایی - دانشیار دانشگاه بوعلی سینا

مرضیه حیدری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

ویژگی برجسته شعر پایداری فلسطین، دفاع از هستی و هویت فلسطینی در برابر تاخت و تاز اشغالگران است. از این رو، شاعران پایداری از ابزارهای هنری، از جمله اسطوره، بهره بسیاری برده‌اند تا به شعر خود ژرفا بخشند. شاعر امروز فلسطینی در پی آشنایی با ادب و فرهنگ مغرب زمین، توانسته است اسطوره را که حکایتی است آفریده خیال و سنن ملی - به خوبی در شعر خود به کار برد. «عزالدین مناصره» شاعر آواره فلسطینی است که با به کارگیری اسطوره، اوضاع نابسامان عربی - فلسطینی را به زیبایی نشان داده است. اسطوره‌های به کاررفته در شعر وی دارای ویژگی "پایداری" و امیدواری هستند، که در ساخت پنهان قصیده قرار گرفته‌اند. مناصره به اسطوره‌های کهن عربی دینی؛ امروالقیس، مسیح و هاجر و اسماعیل و اسطوره‌های یونان باستان نظیر ادونیس و حورس، توجه کرده است. این شاعر توانایی شگفت‌انگیزی در اسطوره نمایی حقایق تاریخی دارد. از این رو، حقیقت‌هایی که بیانگر هویت فلسطین است، مانند کنعان و حجر و مسیح را به شکل اسطوره‌ای مطرح می‌نماید تا هر فلسطینی را به هویت اصیل و امید و پایداری فرا خواند.

کلمات کلیدی:

اسطوره، شعر مقاومت فلسطین، عزالدین مناصره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134091>

